IX. A korszerűbb telefonközpont

1988 végén keserűen kellett megállapítani, s a kérdést föltenni: *a várost szolgáló manuális központ lassan műemlékszámba megy*, […] *ósdi központ szerkezet*, […] *mi az oka, hogy Magyarországon/Balassagyarmaton a korszerű távközlés nem tud lábra kapni.*[1] 1989 eleje sem hoz változást: a megyei tanács ülésén foglalkoznak a távközlés helyzetével, közte városunkéval is, de semmi konkrét fejlesztés elindítása nem történik meg. Legjobb tréfásan tájékoztatni, a vezető napilap szerint:[2] *Telefon helyett postagalamb* címmel. Ebben az időben nyílik meg a *Magántulajdonú készülék felszerelésének lehetősége*: mindössze 20 forinttal kell több havi díjat fizetnie annak, aki megtartja régi készülékét.

Végre jó a hír: *Balassagyarmaton megkezdték egy crossbar rendszerű telefonközpont épületének kivitelezését.*[3] Az 1990-es évek eleje fordulatot hozott a város távközlésének életében, megkezdődött az új telefonközpont épületének építése.[4] Az épület betonvázát szemléltető kép bal oldali felső hátterében a postaépület látszik, első emeletén a balassagyarmati Területi Tervező Iroda ablaka, az ablak mögött magas szakmai képzettségű távközlési hálózat tervezők ülnek, tervezőasztaluk előtt. A Területi Tervező Iroda balassagyarmati tervezői már 1988-ban elkezdték tervezni Balassagyarmat helyi távbeszélő hálózatának bővítését.

Elkészítették a Rákóczi fejedelem út, a Nógrádi lakótelep, az Április 4 lakótelep, a Művelődési Ház, a Kórház távbeszélő hálózat bővítési tervét; az 1980-as évek végén a Hétvezér, Batthyány, Kossuth Lajos, Leiningen Károly, Szűgyi, Mártírok út, Óváros tér távbeszélő hálózat bővítési tervét. Ezután folyamatosan készültek a még hiányzó városrészek, utcák távbeszélő hálózatának végleges bővítési tervei. A tervek alapján új technológiák, új hálózat építési anyagok kerültek bevezetésre, amelyeket a kivitelezésnél folyamatosan alkalmaztak.

1989 áprilisában elkészült a hálózatbővítés első tervkötete. November hónapban a Mártírok úti irány és az Óváros tér, majd december hónapban a Baltik, Patvarci és a Szontágh utcák bővítésének tervkötetei készültek el.[5]

---

[1] N, 1988. december 27.
[2] N, 1989. február 4.
[3] N, 1989. március 28.
[4] Fotó: Reiter László.
[5] Kiviteli terv, Balassagyarmat helyi távbeszélő hálózat bővítéséről, 1989. április.

1990 szeptemberében elkészült a távbeszélő központ épülete, megkezdődött az épületben a crossbar központ szerelése.

A napilap azonban tragikus hírt közöl: *Kiégett a központ. Némák a gyarmati telefonok. Ötmillió a kár. Szerda hajnal óta némák a balassagyarmati távbeszélő vonalak. Sem a városba, sem onnan nem tudnak kommunikálni Bell találmányának korszerűsített eszközein az Ipoly-parti település lakosai. Az ok igen fájdalmas: leégett a várost és körzetét ellátó főközpont.*

A központ éjszakai ügyeletese szerdán 0 óra 30 perc körül tüzet észlelt a főközpontban. Azonnal értesítette a tűzoltókat és a rendőrséget, majd azok helyszínre érkeztéig poroltóval próbálta megfékezni a kezelőasztalokból elővillanó kékes lángokat – eredménytelenül. A tűzoltóknak nem kis munkájába került az elektromos berendezések között keletkezett tűz megfékezése, illetve lokalizálása.

A vizsgálat első szakaszában Pásztor Sándor, a főközpont vezetője, illetve Sinkó András, a Budapest-Vidéki Távközlési Igazgatóság csoportvezetője tájékoztatta lapunk helyszínen tartózkodó munkatársait, hogy még nem tudták megállapítani a tűz keletkezésének okát – a szakemberek elektromos zárlatra gyanakodnak – az ósdi, már régóta idejétmúlt rendszerű telefonközpontban esett kár mintegy ötmillió forint.

Előreláthatólag három-négy napos mindenre kiterjedő, alapos műszaki vizsgálatok után tudnak nyilatkozni arról, mennyi időt vesz igénybe a gyarmati főközpont helyreállítása. Előzetes becslések szerint áprilisig némák maradnak az előfizetők készülékei. Kivételt képez az a mintegy kétszáz telefontulajdonos – hatóságok, vállalatok és intézmények – akik nélkül megállna az élet a városban. Kezelőasztal a tűz után.

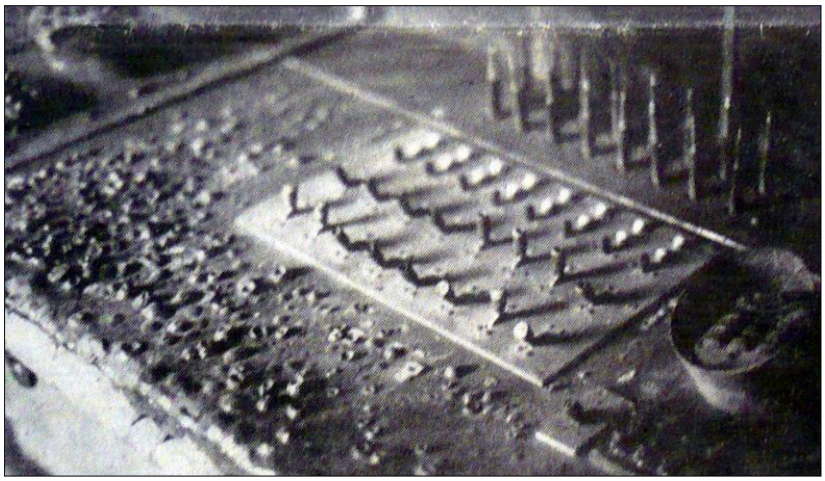

A korabeli újság természetesen képeket is közöl. *Helyzetjelentést* ad a crossbar telefonközpont szerelésének állásáról: *Jól ismert a katasztrofális hazai telefonhelyzet. Megyénkben és főleg Balassagyarmat körzetében pedig egyenesen siralmas a válság, (a főközpont szerdai leégéséről már nem is beszélve…)* […] *jövő év végére készülhet el a mindenki által már annyira várt központ, mely az induláskor háromezer távbeszélő-állomással indul (jelenleg mintegy ezernégyszáz állomás van), ami a későbbiekben egészen nyolcezer állomásig bővíthető. Ez a központ óriási minőségi és mennyiségi javulást jelent majd a megye nyugati részének telefonhelyzetében. Az előzetes tervek szerint jövő karácsonytól. Szép ajándék lenne…*[6]

A balassagyarmati rendőrkapitányság a Nógrád c. napilap ugyanezen számában tájékoztatást tesz közzé:[7]

[6] N, 1990. december 7.
[7] N, 1990. december 6.

A balassagyarmati rendőrkapitányság tájékoztatja a város lakosságát, hogy segélykérés céljából a rendőrség, a mentők, a tűzoltóság, a Balassagyarmat — Határ presszó, városi kórház, Palóc étterem, Újkóvár, Ipolyszög, vágóhíd, és autóbuszpályaudvar, valamint az Óváros téren felszerelt rendőrhívókon keresztül értesíthető.

Pár nappal később a korabeli újság már írja: *A telefonvonalak fele már él:*[8]

A telefonvonalak fele már él

A balassagyarmati telefonkatasztrófa — mint ismeretes, múlt hét szerda hajnalban leégett városrost és körzetét ellátó központ — körülményeit a megyei tűzoltóság szakértői vizsgálják.

Megállapították, hogy a tűz az ablak előtt álló faasztalon keletkezett, onnan terjedt tovább a kezelőasztalokra. A keletkezés okát illetően egyelőre még csak feltételezéssel tudnak szolgálni a szakemberek. Elképzelésük szerint, valószínűleg dohányzás következtében gyulladt ki a főközpont. Feltételezésük bizonyítékok hiányában nem nyert még bizonyítást. Így a megyei tűzoltóság tovább folytatja a vizsgálatot, de az már egészen biztos, hogy sem nagyfeszültségű berendezések, sem a központ elektromos részei — kis feszültségüknél fogva — nem okozhatták a tűz keletkezését.

A főközpont leégésének napján a helyszínen járva, aligha hitte volna földi halandó, hogy hamarosan telefon-összeköttetéseket teremthetnek az előfizetők. A szakemberek sem kecsegtettek semmi jóval. Ígéretük mindössze annyi volt: kétszáz vonal biztosan élni fog, azok, amelyek elengedhetetlenül fontosak a város napi életének biztosításához.

Még egyetlen hét sem telt el a fájdalmasan emlékezetes nap óta, s a központ szakemberei máris meglepetést okoztak, lelkes és szorgalmas munkájukkal. Időt és fáradságot nem kímélve az ezernégyszáz előfizetőből eddig már több mint nyolcszázan telefonálhatnak ismét!

Szerdán este Budapestről érkezik egy négyszázas kapacitású kézi kapcsolású központ, aminek üzembe helyezési munkálatai csütörtökön kezdődnek. Hogy mikor lesz készen, még nem tudni. Miként egyelőre azt sem, milyen gondok jelentkezhetnek a jövőben, a kapcsolatteremtések során. Hiszen a jelenlegiek csak kényszermegoldások, amiket eddig még nem volt lehetőségük kipróbálni a szakembereknek. Más az elmélet és más a gyakorlat.

Még egy hét sem telt el, a balassagyarmati telefonkatasztrófa óta. A városban és körzetében élő előfizetőknek már több mint fele használhatja telefonkészülékét, erre szokták mondani (telefonközpontos) uraim, önök előtt le a kalappal!

1991 szeptemberében *egy régi nyomóvezeték eltört, s a sugárban menekülő víz a távközlési hálózat csövein keresztül az új központ pincéjében tért nyugovóra, közel egy méter magasságban ellepve a falakat.* […] *Másnap délre már kiszivattyúzták az iszapos vizet, s mivel az eset hét végén történt, hétfőn gondtalanul folytathatták munkájukat a BHG szerelést végző szakemberei. A pincében tárolt alkatrészeket, vezetékeket tönkretette a víz, a Vízmű azonban megtérítette a kárt* – számol be a napilap a központ építése közbeni eseményről.[9]

1990 elején a Területi Tervező Iroda balassagyarmati hírközlő rendszer tervezői elkészítették a földalatti vezetékes távbeszélő hálózat átforgatásának kiviteli tervét a régi távbeszélő központ épületéből az új távbeszélő központ épületébe, így 1990-ben, a központ szerelésével egyidejűleg a földalatti vezetékes távbeszélő hálózat átforgatásának kivitelezési munkálatai is elkezdődhettek.[10]

[8] N, 1990. december 12.
[9] Új Nógrád (továbbiakban ÚN), 1991. szeptember 20.
[10] Kiviteli terv, Helyi és körzetkábel átforgatásáról, 1990. március.

A meglévő távbeszélőkábel hálózat átforgatása az elkészült kiviteli tervek szerint történt, szinte az új távbeszélő központ szerelésével egyidejűleg.[11]

A crossbar központok Bátonyterenyén,[12]Pásztón[13] történő üzembe helyezése után, 1991. október 24-én végre Balassagyarmaton is, átadták a forgalomnak a balassagyarmati crossbar tábeszélő központot. Befejezte feladatát a régi kézi kezelésű CB nagyteljesítményű központ és automata mellékközpontja.

Legelőször a már meglévő ezernégyszáz előfizető élvezhette a távhívás előnyét: azok, akik az üzembe helyezés időpontjában rendelkeztek tábeszélővel. A szakemberek előszerelést is végeztek, így még 1991-ben néhány száz új tábeszélő tulajdonos is örülhetett a crossbarnak.

Az 1987. évi adatokat kiváltva, 1991 végén a Magyar Telefonkönyv Kiadó Társaság egy német céggel közös kiadásban új telefonkönyvet jelentetett meg, amelyben az új előfizetők neve és tábeszélő száma is szerepelt. Ára 300 forint volt, állítólag a piacon a balassagyarmati másolatért 100 forintot kértek.

A Budapest-Vidéki Távközlési Igazgatóság Területi Tervező Irodájának balassagyarmati tervezői már 1988-tól folyamatosan készítették a város vezetékes távbeszélő hálózatbővítés kiviteli terveit, azonban érdemi kivitelezés ez időben még nem történt. Így a központ üzembe helyezésével nem történt meg minden távbeszélő igénylő lakhelyéig a vezetékes távbeszélő hálózat kiépítése, s a távbeszélő készülék felszerelése. Ez elégedetlenséget váltott ki a lakosság körében. Éveken keresztül megoldáskeresés, viták folytak a lakosság, a polgármester, az önkormányzati képviselő, valamint a Budapest-Vidéki Távközlési Igazgatóság és a Nógrád megyei Távközlési Üzem vezetése között. Az Ipoly hetilap híven számol be: 1991. november 1-jén *Telefóbia*; 1991. november 22-én *Először a lakótelepen lesz telefon*; 1992. november 13-án *Telefon negyvenöt ezerért*; 1992. november 20-án *A telefonháború első ütközete*; 1992. november 27-én *Út a telefonhoz*; 1992. december 4-én *Fehér telefonok*; 1993. január 22-én *Néma telefonok* című tudósításaiban.

[11] Fotó: Reiter László.
[12] ÚN, 1990. december 16.
[13] ÚN, 1991. június 2.

Ezzel kapcsolatosan egyre inkább elmérgesedő viták folytak a megyei közgyűlésben is. *Pro és kontra hangzottak el vélemények, miért csak Kelet-Nógrád távközlésének fejlesztése érdekében hoznak létre részvénytársaságot, miért nem lehet a társulásba Nyugat-Nógrádot is bekapcsolni? Akadt, aki odáig is elment: Salgótarján és vidéke már üzleti előnyt élvez az átkos állampárt alatti beruházásokból, bezzeg Gyarmat és környéke megint csak hátrányát látja elmaradottságának!*[14]

1992 áprilisában készítették el a balassagyarmati hírközlőrendszer tervezők, a város határáig a patvarci távbeszélő hálózatot ellátó földalatti kábel kiviteli tervét a Kossuth Lajos, Baltik Frigyes, Patvarci utcák földalatti vezetékes távbeszélő hálózatának bővítésével együtt.[15]

A Kossuth Lajos utcában a bővítés kiviteli tervdokumentációja szerint építik a földalatti vezetékes hálózatot.[16]

A korabeli újság *Napirenden a távközlés* címmel beszámol arról, hogy *az elmúlt három évben a bekapcsolt állomások száma elérte az évi 150 ezret, ami a korábbi ütem több mint háromszorosát jelenti. Másféléven belül kiépül az országos digitális gerinchálózat is, amely lehetőséget nyújt az ország minden körzete számára a csatlakozáshoz.*[17] Pár nappal később pedig az előző napi városi testületi ülésről számol be a lap: *Szó volt a telefon helyzetről, a most szerveződő telefon társaságról, mely önerőből kíván vonalbővítést.*[18] Se országos, se városi szinten semmi konkrétum …

A balassagyarmati hírközlő rendszer tervezői azonban dolgoznak, így 1993-ben folytatódott a vezetékes távbeszélő hálózat bővítés kiviteli terveinek készítése, szeptemberre elkészült a Zichy Mihály, Rákóczi fejedelem, Markusovszki Lajos utcák által határolt terület, a Hunyadi utcai többszintes épületek, novemberre a Rákóczi fejedelem úti többszintes épületek távbeszélő hálózatának tervei. A Rákóczi fejedelem úton pedig az építők építik a bővítés kiviteli tervdokumentációja szerint a földalatti vezetékes hálózatot.[19]

---

[14] ÚN, 1991. december 20.
[15] Kiviteli terv, Balassagyarmat helyi távbeszélő hálózat bővítéséről, 1992. április.
[16] Fotó: Reiter László
[17] NMH, 1992. október 7.
[18] NMH, 1992. november 25.
[19] Fotó: Reiter László.

Az új napilap ismét olyan megyei közgyűlésről számolt be, amely a *katasztrofális* telefon ellátottsággal foglalkozik. … *megyénkben mindössze 5,9 telefon jut száz lakosra, szemben a 6,4-es vidéki- valamint a 9,6-es magyarországi átlaggal. Az automatizáltsági fok … meglehetősen alacsony, melyet mutat az is, hogy az állomások több mint egy ötöde kézi kezelésű.* Ez a *katasztrofális* állapot természetesen városunkra is kihat, mert hiába üzemel városunkban a crossbar központ, ha még ekkor 2000 alatti az előfizetői szám, s már a közeli Szügy község kevés előfizetőjét is nehézkesen lehet elérni.[20]

A Magyar Távközlési Részvénytársaság kedvezménnyel lepi meg városunk előfizetőit is: *Karácsonykor és újévkor* […] *ugyanannyi pénzért kétszer annyi ideig lehet telefonálni.*[21] Az újság 1993 januárjában újabb, kevésbé pozitív meglepetés közöl városunk előfizetőivel: a telefondíjak átlagosan 22 %-al emelkednek.

Városunkban *önerős távbeszélő fejlesztésével kapcsolatos megbeszélésre hívták a lakosságot. Az önkormányzat képviselői a Budapest Vidéki Távbeszélő Igazgatósággal történt tárgyalások eredményeiről és a távbeszélő állomáshoz való csatlakozás feltételeiről tájékoztatták az érdeklődőket. A korábbi 40 ezer forintos lakossági hozzájárulás helyett az új ajánlat már csak 30 ezer forintról szól, ebből 20 ezer a tényleges bekötési költség, 4500 forint a közmű-visszatérítés, 5500 pedig a 3 év alatt letelefonálható összeg.*[22] 1993. május 15-től a Magyar Távközlési Részvénytársaság bevezette az ötjegyű telefonszámok helyett a hatjegyű telefonszámokat, így a meglévő telefonszámok elé városunkban is egy 3-as szám került.

A Nógrád megyei Hírlap az 1993. év folyamán előszeretettel foglalkozott városunk és vonzáskörzetének telefonhelyzetével, azonban ezekből az újságcikkekből: *Telefonfejlesztés*, *Önerős telefonfejlesztés*, *Telefont szeretnénk*, *Bővül megyénk telefonhálózata*, *Változtak a MATÁV elképzelései*, *Búcsú a remélt telefontól?* semmi érdemlegeset nem tudtak meg városunk telefonra váró polgárai.

Eljött az időszak, amikor a Deutshe Bundespost Telekom nevű német állami vállalat az Ameritech International Inc. Társasággal együtt a MATÁV megemelt alaptőkéjének harminc százalékát megvásárolta. A Telekom igazgatótanácsának elnöke kijelentette: *Az évtized végére* […]

[20] ÚN, 1992. február 7.
[21] Nógrád megyei Hírlap (továbbiakban: NMH), 1992. december 18.
[22] NMH, 1993. március 20-21.

az igényeket ki fogjuk elégíteni. S nemcsak kielégítjük, hanem sokkal jobb színvonalon biztosítjuk a telefonszolgáltatást.[23]

1994 azonban egyenlőre csak telefon tarifaemelést hozott városunk telefon előfizetőinek: 9,6 %-al emelkedtek a telefon díjak.[24]

Már 1989 elejétől fennállt a *magántulajdonú készülék felszerelésének lehetősége,* a Nógrád Megyei Hírlap hasábjain megjelent a hirdetés a jó minőségű telefonkészülékek vásárlásának lehetőségéről.

1994 azonban némi mennyiségi és minőségi változást hozott városunk vezetékes távbeszélő hálózatában.

A hírlap már arról számol be, hogy: *Megnyugodhatnak azok a balassagyarmati lakosok, akik alig várják már, hogy Bell mester nagyszerű találmányát kényük-kedvük szerint használhassák. Lassan befejezéshez közeledik 1994. év első féléves telefonprogramja a városban.*[25]

Ugyanezen évben városunk előfizetői már közvetlen tárcsázással hívhatták Cserháthaláp, Csesztve, Csitár, Debercsény, Dejtár, Diósjenő, Drégelypalánk, Érsekvadkert, Hont, Hugyag, Iliny, Ipolyvece, Kétbodony, Kisecset, Magyarnándor, Nagyoroszi, Nógrádkövesd, Nógrádmarcal, Őrhalom, Patak, Rétság, Romhány és Szécsényke előfizetőit. Országszerte megkezdte a MATÁV a nyilvános távbeszélő állomások készülékeinek áthangolását az új érmék fogadására. A megyeszékhelyen pedig a crossbar központ kiváltására a Siemens megkezdte a 25 ezres kapacitású digitális központ szerelését.

1995-ben ismét telefon tarifaemelés következett be városunkban is: 6,1 százalékkal emelkedtek a díjtételek. *A közcélú távbeszélő szolgáltatásoknál a Matáv és a helyi szolgáltatók 1995-ben kétszer emelheti díjtételeit. A kettő együttesen nem haladhatja meg a 10,2 százalékot.*[26] *Kétségtelen azonban, hogy az elmúlt két-három évben – elsősorban a megye nyugati részén – több vonalat telepítettek, mint előtte évtizedeken keresztül bármikor. Néhány héten belül még tovább javul majd a helyzet, hiszen a közelmúltban kiépült a térségben az optikai kábel, és több telefonközpontot is átadtak rendeltetésüknek.*[27]

1995 elején alakul meg városunkban a MATÁV Rt. Balassagyarmati távközlési centruma.

A vezetékes távközlés technikai színvonala lehetővé tette, hogy Nyugat-Nógrádra, Balassagyarmatra (most már nem utolsóként a városok között) *fényvezető* kábel épüljön, s ezzel kapcsolódjon az országos vezetékes távbeszélő hálózatra.

Az 1990-es évek első felében a Területi Tervező Iroda balassagyarmati hírközlő rendszer tervezői elkészítették a Nyugat-Nógrád településeit szinte kör alakban felfűző *(optikai kör) fényvezető* kábel kiviteli tervét. 1991. szeptemberben (Balassagyarmat) Dejtár-Patak-Nagyoroszi, októberben Nagyoroszi-Borsosberény-Rétság között, 1993. májusban Rétság-Bánk-Romhány, júniusban Rétság-Diósjenő, áprilisban Balassagyarmat-Szügy-Magyarnándor, októberben Magyarnándor-Nógrádkövesd, júliusban Nógrádkövesd-Galgaguta-Nézsa *fényvezető kábel* építés kiviteli tervdokumentációját készítették el.

1994-ben folyamatosan készültek a kiviteli tervdokumentációk, a megtervezett fényvezető kábelről történő leágazásokról Patakra, Bánkra, Őrhalomba, Cserhátsurányba, Szandára, Bercelre és az 1990-es évek közepéig a kivitelezések is megtörténtek.

A Területi Tervező Iroda balassagyarmati tervezőinek tervei alapján 1995-ben teljes egészében üzembe helyezett *fényvezető* kábel mintegy optikai körként fogja körbe Nyugat-Nógrádot, biztonságosan üzemel. Azonban hiába a gondos tervezés, a precíz kivitelezés, a kábelt már június 2-án elvágták. Városunk előfizetői hiába tárcsázták Cserhátsurány és Herencsény előfizetőit. *Elnémított telefonok* címmel közli a hírlap a fényvezető kábel elvágását: *Nem volt szerencséje*

[23] NMH, 1993. december 28.
[24] NMH, 1993. december 17.
[25] NMH, 1994. július 18.
[26] NMH, 1994. december 30.
[27] NMH, 1995. május 9.

azoknak, akik Cserhátsurányba vagy Herencsénybe akartak telefonálni tegnap. Némák voltak a vonalak. Az ok nem mindennapi: A gázvezetés munkálatai közben az egyik munkagép elvágta az optikai vezetéket. Hiába írták tehát elő, hogy az adott területen csak kézzel lehet ásni az árkokat. A gondot súlyosbította, hogy Ceglédről kellett riasztani a távközlési szakembereket, akik a gyarmatiakkal karöltve munkálkodtak a baj elhárításán. Az elvágott optikai vezeték helyreállítása nem könnyű feladat. Nem csoda hát, hogy egész nap hiába tárcsázott az ember. Surány és Herencsény tegnap elszakadt a külvilágtól.[28]

1995 közepétől városunkban is bevezette a MATÁV a másodpercenkénti díjazást, a *csúcs*, a *nappali*, a *kedvezményes*, az *éjszakai* meghatározásokat, valamint az *I-es, II-es, III-as* díjzónákat. Véglegessé váltak az új telefonok tarifái is, a belépési díj egyéni igénylőknek 30.000, intézményi igénylőknek 90.000 forintra változott.

Örvendetes hírt ad közre a hírlap: *Befejeződött a balassagyarmati telefonkörzet országos és nemzetközi távhívásba kapcsolása.*[29]

Balassagyarmaton és vonzáskörzetében a gondos tervezés, építés, üzemeltetés eredményeként még ebben az időben is csak akkor némulnak el a telefonok, ha a telefonkábelt felelőtlen emberek elvágják. Salgótarján vonzáskörzetében el se kell vágni, elég, ha víz éri a kábelt a föld alatti szerelőaknában. *Megsüketült tarjáni telefonok* címmel számol be a hírlap 250 elnémult telefonról.[30]

A XX. század végéig elkövetkező években a balassagyarmati távközlési hálózat tervezők által elkészített hálózatbővítési kiviteli tervek alapján az egész várost behálózó végleges távbeszélő hálózat megépült. Ez lehetővé tette, hogy minden egyes vezetékes távbeszélőt igénylő polgár kérése teljesüljön.

Hasonló volt a hálózat tervezés és kivitelezés Nyugat-Nógrád minden településén. Technikatörténetileg érdekes esemény, hogy Pusztaberki községben sok-sok évtizeden keresztül két távbeszélő működött, egy a községházán, egy a távbeszélő fülkében. A távbeszélő hálózat, bővítési terv szerinti kivitelezése azonban lehetővé tette, hogy minden egyes polgár házába bevezetésre kerülhessen a vezetékes távbeszélő.

1995 végén érkezett el az idő arra, hogy városunkban a MATÁV Rt. akciót hirdessen.[31] Az újság pedig tavasszal azt írja: *Nyolcszázmilliós fejlesztés Gyarmaton*. Városunk körzetéből eltűnt az utolsó kézi kapcsolású központ, 2800 család álma vált valóra.[32]

Hazánkban 1989-ben épültek meg az első digitális telefonközpontok Szombathelyen és a szombathelyi körzetben. Székesfehérvár, Zalaegerszeg, Budafok következett.[33] Városunkban 1996 őszén kezdte meg működését a digitális távbeszélő központ, mellette a crossbar központ is működött még egy ideig. Folyamatosan szűntek meg az ikerállomások, mindet átalakították főállomássá. Sajnos ez azzal járt, hogy a kapcsolási számuk megváltozott.

Miközben még kézi kapcsolású távbeszélő központok is vannak a megye keleti felében, a Matáv Rt már a jövő kínálati piacára készül. Tegnap Balassagyarmaton ügyfélszolgálati irodát avattak. Ötvenhárom település távközlési szolgálatát látja el a balassagyarmati távközlési centrum, mely a digitális rendszerre való áttéréssel, s akciók révén elérte, hogy 15 ezer előfizetőnek biztosíthat távhívást.[34]

[28] NMH, 1995 június 3.
[29] NMH, 1995. augusztus 18.
[30] NMH, 1996. február 20.
[31] Balassagyarmati Magazin, 1975. december 14.
[32] NMH, 1996. március 13.
[33] PÉ. 54. o.
[34] NMH, 1996. november 21.

1996 végén elérkezett az idő is, amikor már értékes ajándékot sorsoltak ki annak a családnak, amelyik egy vagy több telefonvonalat igényelt.

1997 azonban változást hozott, drágult a telefonszolgáltatás, a telefon havi előfizetési díja 750 forintról, 940 forintra módosult, s rövidült az impulzusidő.

Az igazgatóság négy megye területére illetékes balassagyarmati tervező csoportja Balassagyarmaton lakó, a balassagyarmati és a nyugat-nógrádi vezetékes távbeszélő hálózat ügyét a szívükön viselő hírközlőrendszer tervező szakemberei a nyugat-nógrádi területen rendkívüli hatásossággal használták ki az adódó hálózattervezési lehetőségeket az e területre vonatkozó kiviteli tervek gyors és szakszerű elkészítésével. A tervező csoport 25 évig működött, a tervező létszám időközben négy főre gyarapodott, majd újra lecsökkent az eredeti két főre, végül az ezredfordulón a tervező szakemberek mind nyugállományba vonultak.

2001-ben – a balassagyarmati Területi Tervező Iroda nyugállományba vonult vezető-tervezőjének, immár magántervezői terve szerint – készült el, a vonzáskörzetbe tartozó Kétbodony község vezetékes távbeszélő hálózatának összevonása MUX berendezés[35] részére.

Az 1990-es évek első felében különvált a posta és a távközlés, átszervezésre került a balassagyarmati távközlési terület irányítója is, új megnevezéssel: Budapest-Vidéki Távközlési Igazgatóság, az 1990-es évek közepétől pedig MATÁV Rt.-Vidéki Távközlési Igazgatóság, majd MATÁV Rt. Budai Igazgatóság. A nyugat-nógrádi, benne a balassagyarmati terület távközlési hálózata (Távközlési Centrum), az újabb átszervezés eredményeképpen a MATÁV Rt. Miskolci Igazgatóságához került.

Az ezredfordulón már salgótarjáni szakemberek irányítják a balassagyarmati Távközlési Centrum távközlési tevékenységét, Ők minden nap Salgótarjánból érkeznek, és este Salgótarjánba térnek vissza. A közvetlen irányítók sem balassagyarmati szakemberek.

Az ezredfordulót követő években a nyugat-nógrádi terület távközlésének üzemeltetője az MSZI Miskolci MSZK Balassagyarmat Létesítési és hibaelhárítási üzemegység.

[35] Multiplexer.